

Тов. ЛУКАШЕВСЬКОМУ Леонтію Володимировичу

Обком партії і облвиконком поздоровляють Вас з успішним виконанням соціалістичних зобов'язань, взятих до дня 43-х роковин Жовтня, і з задоволенням відзначають, що достроково — до 10 жовтня 1960 року, Ви відгодували 1.000 голів свиней і здали державі 860 центнерів свинини при собівартості 172—175 карбованців за центнер, а до кінця року зобов'язались додатково відгодувати ще 500 голів свиней. Ваша самовіддана праця на благо нашої Батьківщини послужить запалюючим прикладом для всіх трудівників сільського господарства області.

Бажаємо Вам, дорогий Леонтію Володимировичу, здоров'я і нових, ще більших успіхів, в справі дальшого збільшення виробництва м'яса.

СЕКРЕТАР КІРОВОГРАДСЬКОГО
ОБКОМУ КП УКРАЇНИ
Ф. МАРТИНОВ,

ГОЛОВА ВИКОНКОМУ ОБЛАСНОЇ
РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ
Г. ТУРБАЙ.

Колгосп імені Леніна,
Олександрійського району
Кіровоградської області.

Леонтію Лукашевському

Широ вітаємо Вас з виконанням зобов'язання, взятого на честь 43-х роковин великого жовтня. Від усього серця бажаємо Вам доброго здоров'я, щастя в особистому житті, великих успіхів у праці на благо Рідної Вітчизни.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ
ОБКОМ ЛКСМУ.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО, БАЖАЄМО НОВИХ УСПІХІВ

Звістка про те, що Леонтій достроково виконав своє зобов'язання, швидко облетіла всю область. Наш кореспондент розмовляв з деякими молодими послідовниками Л. Лукашевського. Ось що вони розповіли:

Микола Дрига, свинар колгоспу «Прогрес», Долинського району:

— Мене радують нові досягнення Леонтія Лукашевського. Від усієї душі поздоровляю його з великою трудовою перемогою.

Я теж прагну будь що додержати слова. Уже відгодував і здав на приймальний пункт 506 голів свиней, зараз доглядаю 426 голів. Частина з них здам напередодні свята Великого Жовтня. Не знаю, як у Леонтія, а в мене надходять на відгодівлю поросята вагою 12 кг. Є ще одне наболіле питання, яке ніяк не розв'яже правління нашого колгоспу. Завідуючий свинофермою матеріально зовсім не зацікавлений, щоб я більше виробляв свинини, бо його оплата не залежить від кількості виробленої продукції, і тому він мало допомагає в роботі.

Формально ставиться до своїх обов'язків і зоотехнік Л. Ніколенко. Він навіть раціону не складає, а про

якусь іншу допомогу й говорити нічого.

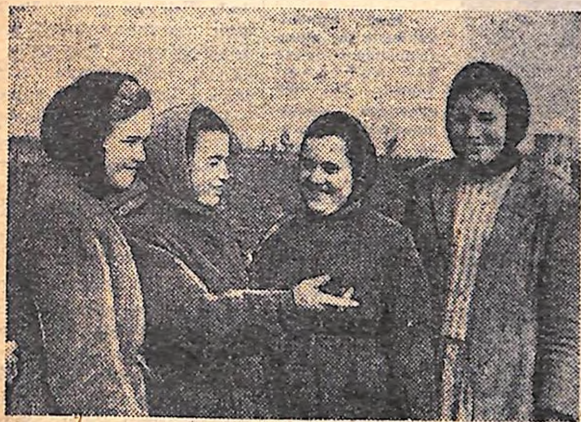
Переборюючи труднощі, до кінця року я все ж вироблю не менше 640 центнерів свинини і цим самим виконаю своє соціалістичне зобов'язання.

Віталій Котлов, свинар колгоспу імені Орджонікідзе, Ново-Українського району.

Приклад Л. Лукашевського запалює нас, молодих, на самовіддану, звитяжну працю.

Моє річне зобов'язання — відгодувати 700 голів свиней. Змагаюся я з Павліною Орловою, яка працює у другій бригаді. Я вже виробив 250 центнерів м'яса, зараз на відгодівлі є ще 200 свиней. Частина їх здам напередодні знаменної дати — 43-річчя Великого Жовтня. Тоді мені дадуть нове поповнення.

Розрахунки показують, що до кінця року слова дотримаю і буду рапортувати про повне виконання свого зобов'язання у другому році семиріччя.

Чотири подруги, чотири комсомолки. Всі вони працюють на свинофермі колгоспу ім. Кірова, Компанієвського району. І працюють непогано. Кожна з них зобов'язалася до кінця року відгодувати і здати державі 306 голів свиней. А вдяли за дев'ять місяців по 893 голів.

На знімку (зліва направо): свинарки Люба КИРПИЧНИК, Тамара ШИПЧИК, Галина ПАВЛЕНКО і Надя ЦЕЛЮХ.
Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

На будови Криворіжжя

Іменем Ленінського комсомолу буде названо гігантську будову семиріччя — Криворізький гірничозбагачувальний комбінат. З усіх кінців країни у Криворіжжя за півтислицями комсомолу з'їхались молоді будівники. Є там і наші земляки — близько ста юнаків та дівчат з Кіровоградщини.

Вчора у Кривий Ріг виїхала ще одна група молодих ентузіастів. Серед них багато тих, хто працював на спорудженні Кременчуцької ГЕС. З дня народження «Кремгесбуду» працювала там мотористка Зіна Озиряська. А тепер, коли роботи наближаються до кінця, вона виявила бажання поїхати на іншу ударну будову. Таке ж прагнення і в слюсарів Петра Михайленка, Олександра Корбана, у муляра Івана Шумилова та тесляра Віктора Крутька. Разом з ними їдуть подруги — штукатуричні Катя Зелінська і Віра Приходько та багато ще таких же завзятих, рішучих.

На сесії Генеральної Асамблеї ООН

11 жовтня відбулось пленарне засідання Генеральної Асамблеї, на якому має бути обговорений порядок пунктів порядку денного XV сесії. На розгляд Асамблеї подано радянський проект резолюції, в якому пропонується обговорити питання про роззброєння не в Політичному Комітеті, як це рекомендував Генеральний Комітет, а на пленарних засіданнях Асамблеї. В цьому зв'язку головування надав слово главі радянської делегації М. С. Хрущову. Під оплески присутніх М. С. Хрущов піднімається на трибуну Генеральної Асамблеї.

М. С. Хрущов підкреслює, що радянська делегація наполягає на необхідності обговорити питання про загальне і повне роззброєння на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї ООН з участю глав урядів. Він додає, що коли з тих чи інших причин не вдається обговорити в усьому обсягу проблему роззброєння і досягти угоди на нинішній сесії, принаймні по головних принципах, то в такому разі Радянський уряд вважає необхідним скликання надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї в одному питанні — про загальне і повне роззброєння.

Глава Радянського уряду відзначив, що більшість глав держав і урядів, які приїждили на Генеральну Асамблею, вже повернулися у свої країни, а інші збираються від'їжджати. Це показує, сказав він, що вони, очевидно, не почують довіри до цієї сесії Генеральної Асамблеї і не сподіваються, що вона справді займеться таким животрепетним питанням, яким є питання про загальне і повне роззброєння.

М. С. Хрущов висловив впевненість, що коли б по-серйозному було поставлене питання про роззброєння на пленарному засіданні Асамблеї і було б надано особливого надзвичайного значення цьому питанню, то глави урядів і держав, які вже поїхали, могли б повернутися в Нью-Йорк. Могли б приїхати й ті глави держав і урядів, які не брали участі в початку роботи цієї сесії.

Глава Радянського уряду сказав, що надзвичайну сесію Генеральної Асамблеї можна було б скликати приблизно в березні—квітні наступного року, звернувшись до всіх країн з пропозицією, щоб керівниками делегацій на цій сесії були глави держав або глави урядів.

М. С. Хрущов знову вказав на бажаність скликання цієї сесії в Європі, наприклад, у Женеві, оскільки більшість країн, які входять до ООН, географічно тяжіє до Європи.

Можна буде, сказав М. С. Хрущов, провести цю сесію в Москві або Ленінграді. Він підкреслює, що в цьому разі буде зроблено все, щоб створити належні умови для повної роботи Генеральної Асамблеї і для всіх делегатів, які візьмуть в ній участь.

Промову глави Радянської делегації Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова було вислухано з великою увагою і зустрінуте палкими оплесками.

Канадський представник Рітчі, який виступив потім, підтримав прийняту під тиском США рекомендацію Генерального Комітету — передати включений з ініціативи Радянського Союзу до порядку денного Генеральної Асамблеї пункт про роззброєння на розгляд Політичного Комітету.

Представник Сполучених Штатів Уодсворт, продовжуючи лінію свого уряду на саботаж серйозного обговорення проблеми роззброєння, виступив проти радянської пропозиції. Він наполягав на передачі питання про роззброєння в перший комітет.

Чехословацька делегація, сказав міністр закордонних справ Чехословаччини Вацлав Давід, який потім виступив, стоїть за те, щоб розглянути питання про загальне і повне роззброєння на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї. Ми також підтримуємо шойно висунуту М. С. Хрущовим пропозицію про скликання в

березні—квітні наступного року надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї по роззброєнню.

Міністр закордонних справ Народної Республіки Болгарії Луканов рішуче підтримав пропозицію Радянського Союзу.

Представник Англії Ормсбі—Гор повторив ті ж непереконливі доводи, які до нього висунули представники Канади і США. Будучи неспроможним заперечувати важливість питання про роззброєння, він, однак, пустився в довгі розглагольствовання про недоцільність обговорення його на пленарних засіданнях Генеральної Асамблеї.

Міністр закордонних справ Української РСР Л. Х. Паламарчук заявив, що оскільки обговорення питання про роззброєння зайшло в тупик і виявились дві діаметрально протилежні точки зору, цю проблему треба розглянути на пленарних засіданнях Генеральної Асамблеї з участю провідних державних діячів.

Представник Польської Народної Республіки міністр закордонних справ А. Рапацький засудив заяву американського делегата про те, що соціалістичні країни, наполягаючи на обговоренні проблеми про роззброєння на пленарному засіданні, нібито ставлять собі пропагандистські цілі. Представник Польщі підтримав радянський проект резолюції, який передбачає обговорення проблеми роззброєння на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї.

Глава делегації Білоруської РСР К. Т. Мазуров висміяв безглуздість твердження американського делегата про неможливість ділового обговорення роззброєння на пленарному засіданні Асамблеї. Глава білоруської делегації підтримав пропозицію глави Радянського уряду М. С. Хрущова про скликання надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї на рівні глав урядів і держав спеціально для обговорення проблеми роззброєння.

Представник Албанської Народної Республіки Б. Штюла, делегат Угорщини Е. Шік і делегат Румунії Мезінческу, які виступали на засіданні, підтримали проект резолюції СРСР обговорити питання про роззброєння на пленарних засіданнях Асамблеї.

Слово знову взяв глава Радянського уряду М. С. Хрущов. Його пристрасний, схвильований виступ на захист якнайшвидшого і ділового розв'язання питання про роззброєння був вислуханий з величезною увагою і не раз переривався оплесками. Він підкреслює, що Радянський Союз готовий обговорювати питання про роззброєння в будь-якому місці, де воно може бути розв'язано якнайшвидше. Проте, відмітив він, досвід роботи в комітетах показав, що вони використовуються як ширма для обману громадської думки — робітничого класу, селянства і трудової інтелігенції.

У нас остання надія, сказав М. С. Хрущов, що може пленарне засідання Асамблеї допомогти розв'язати проблему роззброєння і врятувати тим самим людство від загрози руйнівної війни. Якщо ви справді хочете роззброєння, заявив М. С. Хрущов, то я готовий відкласти свій від'їзд і залишатись тут, поки не буде досягнуто угоди по роззброєнню. Глава Радянського уряду підкреслює також, що коли Асамблея прийме рішення обговорювати роззброєння в першому комітеті, то Радянський Союз залишає за собою право піти з комітету, якщо виявиться, що й він використовується як ширма для обману народів.

М. С. Хрущов підкреслює, що коли буде прийнято рішення про повне і загальне роззброєння, то Радянський Союз згоден на будь-які заходи контролю над роззброєнням. Глава Радянського уряду звернувся до делегатів з палким закликком піднести свій голос на захист миру. Заключні слова виступу М. С. Хрущова були зустрінуті бурхливими тривалими оплесками.

Після жалюгідних спроб представників Франції і США відповісти на гостру критику глави радянської делегації на адресу урядів західних держав Асамблея приступила до голосування рекомендації Генерального комітету і радянського проекту резолюції.

Головуючий Боленд мав намір об'єднати голосування по обох документах, але проти цього заперечували делегати Афганістану і Радянського Союзу. На порушення правил процедури Боленд першою поставив на голосування рекомендацію Генерального комітету, яка пропонує передати питання про роззброєння в Політичний комітет.

Проти неї голосували 12 делегацій (делегатії соціалістичних країн, а також Куби, Гвінеї і Малі).

«За» голосували 62 делегації і 24 утримались.

За радянський проект резолюції, який вимагає, щоб питання про роззброєння обговорювалось на пленарних засіданнях Генеральної Асамблеї, голосували делегації 13 країн (делегатії соціалістичних країн, а також Куби, Гвінеї, Малі і Афганістану); 31 делегація утрималась і 54 голосували проти.

Яскравий виступ глави радянської делегації на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН М. С. Хрущова щодо необхідності розгляду питання про повне і загальне роззброєння на пленарному засіданні сесії Генеральної Асамблеї, виступ, який повністю викрив виверти і маневри прихильників гонки озброєнь, прихильників посилення холодної війни, стоїть у центрі уваги американських та іноземних журналістів. Він є головною темою розмов і спорів кореспондентів у кулуарах Асамблеї, в пресцентрі ООН. Натовп кореспондентів, які постійно чергують біля резиденції глави радянської делегації, був особливо великий. Усі чекали повернення з ООН М. С. Хрущова. Як тільки він вийшов з машини, негайно поспішали запитання. Нижче ми наводимо діалог, який відбувся між М. С. Хрущовим і кореспондентами біля будинку радянського представництва в Нью-Йорку.

Кореспондент. Ми шойно прослухали Вашу заяву на Генеральній Асамблеї.

М. С. Хрущов. Так, ви можете поздоровити імперіалістичні держави, вони можуть святкувати «перемогу». Вони зірвали обговорення на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї проблеми роззброєння і наблизили світ до катастрофи. Це — перемога сил війни, а не сил миру. Кожна чесна людина буде засмучена таким рішенням. Очевидно, США, Англія, Франція і Канада не хочуть роззброєння, а інші країни ще не розуміють необхідності розв'язання цього питання. Але ми не будемо шкодувати сил, будемо боротися за мир і викривати паліїв війни.

Люди прокинуться, якщо вже не буде пізно.

Кореспондент. Ви намалювали похмуру картину, чи не бачите Ви всетаки променя надії?

М. С. Хрущов. На цій сесії Генеральної Асамблеї — ні.

Кореспондент. А в майбутньому?

М. С. Хрущов. Якщо народи піднесуть свій голос і примусять уряд піти на роззброєння не на словах, а на ділі, війни не буде. Без тиску народів західні уряди не підуть на роззброєння.

Імперіалістичні країни добились перемоги при голосуванні з тим, щоб принизити значення обговорення проблеми роззброєння на Генеральній Асамблеї. Але ми не будемо ослаблювати зусиль у боротьбі за роззброєння. Ми представляємо країну, яка справді виступає за роззброєння та міцний мир, і нас ніхто не зіб'є з цієї позиції.

ВІДПОЧИНОК—НАША КОМСОМОЛЬСЬКА СПРАВА

ЧУДОВА молодь працює на Семенівсько-Головківському вуглерозрізі. Багато юнаків і дівчат вчаться без відриву від виробництва, беруть активну участь в громадському житті підприємства.

Недавно комсомольські збори розрізу рекомендували для вступу кандидатом в члени КПРС помічників машиністів електровоза Георгія Давиденка і Віктора Колісника та машиніста електровоза Петра Колісника.

Радісною подією в житті комсомольців розкривної ділянки № 1 було вручення їм перехідного Червоного прапора, який вони завоювали в соціалістичному змаганні вугільників розрізу. На цих же зборах молодь гаряче обговорила постанову VIII Пленуму ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомолу по організації дозвілля молоді».

Анатолій Дорошенко слушно критикував членів комітету, які відпочинок ро-

бітників звели до танців. — Невибагливі до художнього смаку культурні організатори підносять молоді судорожні західно-європейську музику, — говорить комсомолец.

Юнаки і дівчата висловили побажання, щоб на вечори молоді запрошували спеціалістів кулінарії, майстрів з ательє мод. Адже кожному цікаво знати, як просто і красиво одягати чи смачно приготувати їжу. Комсомольцю В. Філоненку, який відає спортивною роботою, довелось немало червоніти перед своїми товаришами. Жодна спортивна секція на розрізі не працює. Наближається зима, а спортивний зал не відремонтовано.

— Своїми силами організувати змістовний відпочинок члени від роботи годили. — так вирішили гірники Семенівсько-Головківського розрізу на своїх комсомольських зборах.

Г. УДОВИЧЕНКО, юнкор.

Молоді механізатори!

РІВНЯЙТЕСЯ НА БРИГАДУ Віктора Коваленка

Осінь — пора гаряча

Хоч і стали дні коротшими, і частенько дощі перепадають, та осінь — найгарячіша пора для нас. Кожен з механізаторів працює з подвоєною енергією, як і лічить молодим та завзятим. Із збиранням соняшників та картоплі ми впералися вчасно. Цукрові буряки викопали з площі 70 гектарів, підняли 550 гектарів зябу з плану 760. При оранці під буряки ми вносили органічні і мінеральні добрива.

Справи у нашій бригаді непогані. І в цьому велика заслуга передового авангарду — комсомольців-механізаторів. По-ударному працюють Олександр Родзяк і Микола Чорний. На тракторі «ХТЗ-НАТІ» вони довели змішаний виробіток до 8 гектарів при завданні 6,5. Таких же показ-

ників на оранці досяг і комсомолец Василь Борейко.

Добрий догляд за технікою забезпечує нам безаварійну роботу тракторів. А це дало хороші наслідки: у змаганні з першою тракторною бригадою ми йдемо попереду.

Тепер головне у нас — до 25 жовтня закінчити підготовку ґрунту під урожай наступного року. Це буде нашим трудовим подарунком до 43-х роковин Великого Жовтня.

В. КОВАЛЕНКО, бригадир 2-ої тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму», Долинського району.

На знімку: оранка на зябу колгосп «Зоря комунізму». В овалі: тракторист Олександр РОДЗЯК.

Фото В. КОВПАКА.

Вахта трактористів

МЕХАНІЗАТОРИ колгоспу імені Кірова, Компаніївського району, несуть переджовтневу трудову вахту. З ентузіазмом працюють молоді тракто-

ристи Микола Рубін та Іван Завідний. На оранці ґрунту під майбутні посіви кукурудзи вони виконують змішані завдання на 115 — 120 процентів. На їх рахунок вже є понад 150 гектарів піднятого зябу.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР» 14 жовтня 1960 р. 2 стор.

М. САВКУНОВ,

Вони вчаться у нас

ГОСТІ з Болгарії

Кілька тисяч молодих болгар за путівками Болгарської спілки молоді вчаться в Радянському Союзі на фабриках, заводах і будовах, набувають досвіду будівництва соціалізму. Одна з груп болгарської молоді зараз перебуває на навчанні в гірничій Олександрії. Тут в учбово-курсовому комбінаті вони набувають спеціальностей машиністів екскаваторів і електровозів, працівників понижувальних підстанцій, слюсарів-електриків та машиністів коліпересувачів.

— Дуже цінним в Радянському Союзі, — говорить керівник групи Дзюлепов

Мінчо Тенева, — в повністю механізований відкритий метод видобутку копалин. Цей досвід ми вирішили застосувати і в себе, у Болгарії. Нам надана можливість на підприємствах Олександрійського басейну підготувати 100 молодих гірників провідних професій. Протягом шести місяців ми вивчили гірничу техніку для відкритих розробок, а також передові прийоми праці олександрійців.

Тепла зустріч, яку влаштували нам радянські товариші, дає право бути певними, що навчання наших молодих гірників пройде успішно, і вони стануть хорошими спеціалістами, які необхідні для будівництва соціалізму в нашій країні.

М. АНДРІЯЧЕНКО.

ПЕРЕКОНЛИВИЙ ПРИКЛАД

На степових шляхах гудуть автомашини, які везуть на цукрові заводи цінну сировину. Пильно вдивляються їм услід Надя Щербин, Клава Шията і Галя Жук.

— Глядіть же, жодного кореня в дорозі не загубить, — наказують дівчата водіям вантажних машин, які раз у раз підїжджають на плантацію до буртів.

Неприховано радістю сяють обличчя молодих трудівниць, бо ж відчують хороші результати своєї наполегливої праці.

...Всі троє ланкових вирішили торішньої осені взяти окремо від ланок ще по 3,5 гектара ділянок і вирощувати на них буряки. Такі площі ніхто ще не брав у сільгоспартілі імені Калініна. В ланках кожному доводилася норма 1,7 гектара, і це вважалось цілком достатнім. А ланкові другої рілничкої бригади вирішили на ділі довести, що така норма — не межа.

Чимало корисних порад дав дівчатам колгоспний агроном М. Я. Григоренко. Засіяли вони свої ділянки квадратно-гнездовим способом одноростковим насінням. Проводили букетування рослин, кілька разів підживлювали їх. І ось тепер за попередніми підрахунками урожайність на закріплених площах становить по 300 центнерів з гектара. Це на 30 центнерів перевищує зобов'язання, взяте колгоспом в цілому.

Тож і відповідають тепер з гордістю дівчата тим, хто не вірив у їхній успіх: — Курчат по осені лічать,

секретар комсомольської організації колгоспу імені Калініна.

с. Кам'янець, Ново-Архангельського району.

П. ЛУЦЕНКО,

КОМСОМОЛЬСЬКЕ — ЗНАЧИТЬ ВІДМІННЕ

Газозварювання — під контроль

ГАЗОЗВАРЮВАННЯ на заводі «Червона зірка» стало широко застосовуватися лише в цьому році. В минулому користувались електродним способом, який дає товсті шви при наварюванні, і потребує великих затрат електроенергії.

Серед комсомольців і молоді заводу виявилось чимало охочих вивчати новий ефективний спосіб. 25 робітників записалися на курси, які відкрились на підприємстві, кілька чоловік безпосередньо навчаються біля досвідчених майстрів газозварювання.

В третьому механо-складальному цеху тепер встановлено вісім газозварювальних апаратів. Обслуговують їх молоді робітники. З їх ініціативи створений контрольний комсомольський пост. Очолює його Олександр Харченко. Члени поста кілька разів на тиждень перевіряють якість роботи газозварювальників, їх завданість.

Найближчим часом заводський комітет комсомолу має намір налагодити тісні зв'язки з маловісківською комсомольською організацією. Сподіваємося, вона візьме під свій контроль відправку балонів з киснем, і тим самим допоможе молодим червонозорівським зварювальникам своєчасно виконувати замовлення.

В. ДАШЕВСЬКИЙ, секретар комсомольського бюро третього механо-складального цеху, заводу «Червона зірка».

Іван Бринза прийшов на завод «Червона зірка» від шкільної партії. Тут він оволодів спеціальністю слюсаря. А коли комсомол взяв шефство над газозварювальною автоматикою, юнак пішов на курси, опанував нову професію. Зараз молодий електрозварювальник працює самостійно, по півтори норми виконує за зміну.

На знімку: комсомолец Іван БРИНЗА зварює валки для секції сівалки «СКГ-6».

Фото В. Ковпака.

Наш девіз — ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ

КОЛЕКТИВ Гайворонського паровозного депо вирішив боротися за звання підприємства комуністичної праці. Але для цього треба не тільки працювати високопродуктивно, без браку, а й виконувати виробничі плани.

Ленінський заповіт: «вчитись, вчитись і вчитись» все міцніше входить у наше життя. Першим кроком до по-

ставленої мети стали заняття у восьмому змінному класі, який працює вдень і ввечері. Є з кого і приклад брати. Так, комсомольці С. Ільенок і К. Констанопуло вже закінчили десятий клас вечірньої школи, і їх направили в інститути. Знання одержують молоді робітники і в політгуртках, де вивчають біографію В. І. Леніна, історію КПРС, кон-

кретну економіку, поточну політику.

Праця і навчання невіддільні від дозвілля. Своїми силами ми вирішили впорядкувати сквер. На місці колишніх зарослів бур'яну тепер квітники з фонтаном, обладнано танцювальний майданчик, споруджується клуб.

В. КОЛЕСНИК, секретар комсомольської організації.

Про перенесення строку візиту М. С. Хрущова в Корейську Народно-Демократичну Республіку

12 серпня ц. р. було опубліковано повідомлення про те, що відповідно до запрошення Центрального Комітету Трудової партії Кореї і уряду Корейської Народно-Демократичної Республіки тов. М. С. Хрущов відвідає КНДР на початку жовтня ц. р.

За взаємною домовленістю між ЦК КПРС і Ра-

дянським урядом, з одного боку, і ЦК ТПК і урядом КНДР, з другого боку, було визнано доцільним перенести візит Першого Секретаря ЦК КПРС і Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова в Корейську Народно-Демократичну Республіку. Про новий строк цього візиту буде оголошено пізніше.

В обкомі ЛКСМУ

БЮРО обкому комсомолу розглянуло підсумки змагання районних комсомольських організацій по заготівлі силосу. Станом на 10 жовтня силами комсомольців і молоді в області закладено 2.750.000 тонн силосу.

Перше місце у змаганні завоювала Рівнянська комсомольська організація (секретар райкому ЛКСМУ т. Єрмусевич), за якою залишено перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ.

Бюро обкому комсомолу відзначило активну роботу заготівлі соковитих кормів комсомольських організацій Бобринецького, Долинського, Добровеличківського, Компаніївського, Маловісківського, Новопразького та інших районів, які вже вичакали і перевиконали свої зобов'язання по заготівлі силосу.

ДО КОМСОМОЛУ ВСТУПАЮТЬ КРАЩІ

— Прошу прийняти мене до лав Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Всі доручення комсомольської організації буду виконувати вчасно і добросовісно. Петро Безкорований, — зачитує заяву головуєчий.

Комсомольці артілі імені Чапаєва добре знають цього хлопчину. Закінчив сім класів, пішов працювати у рідний колгосп. В 1959—60 навчальному році вчився у восьмому класі школи сільської молоді, успішно закінчив його. Регулярно відвідував заняття політгуртка. Завжди прагне добре працювати. Старанно підготувався до вступу в комсомол.

Та інакше й бути не може — член комітету Рая Пильненка багато уваги приділила хлопцю: розповідала про події сучасності, про історію комсомолу, допомагала вивчити статут ВЛКСМ.

«Петро гідний бути комсомольцем» — така одностайна думка всіх присутніх на зборах.

Дружна комсомольська сім'я з місяця в місяць поповнюється новими товаришами з числа кращої колгоспної молоді. В цьому році до лав ВЛКСМ вступили доярки Катя Бережна і Катя Васильєва, Іздовий Віктор Бершадський, теляр Микола Рудий та інші. Новоприйняті дівчата на чолі з комсомолкою В. Григоренко створили ланку. Зараз цей колектив кращий в колгоспі.

Ростові комсомольських рядів наш комітет приділяє постійну увагу, в цьому ми вбачаємо запоруку успіхів своєї роботи. Члени комітету вважають першочерговим обов'язком добре підготувати до вступу своїх товаришів, старанно працюють з ними. Кожному з новоприйнятих відразу ж даємо доручення. Так, наприклад, Микола Кожухар одержав завдання організувати драмгурток, Катерина Завалай, Валентина Білоус, Марія Бережна — створити хорівий гурток, Катерина Коростієнко — проводити бесіди на молочно-товарній фермі. Таким чином, з першого ж дня юнак чи дівчина бере участь в житті першочергової організації.

Ось чому постійно росте наша комсомольська сім'я. З початку року вже прийняли 18 чоловік. Зараз до вступу в лави ВЛКСМ готуємо колгоспного вагара Володимира Мазуренка і члена ланки Лиду Кривошню.

В. МАЛИШКО, секретар комсомольської організації колгоспу імені Чапаєва, Хмельвського району.

Там ближча мета
і далі ясніші,
Де праця й навчання—
брати найрідніші.

СЕРЕДНЮ ОСВІТУ— КОЖНОМУ!

У НАШІ ЗАОЧНІЙ

У Витязівці заочна школа існує вже другий рік. Понад 200 юнаків і дівчат навчалося в ній торік. Багато з них вже одержали атестати зрілості.

Восени в школі з'явилися нові учні. Значна частина їх — люди з колгоспів. Восьмикласницями стали свинарки колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Марія Івашко, Тамара Гоголя, Зоя Ковальчук, доярки артілі ім. Свердлова. Зіна Борщенко, Люба Ірха.

Найкращі успіхи має Федорівський консультативний пункт (завідуючий т. Федоренко). Всі 40 учнів, які діставали тут консультації, перейшли до наступних класів.

В той же час нічим похвалитися Федіївському (завідуючий т. Смолюков) та Федосіївському (завідуючий т. Зевгур) консультативним пунктам.

Заочне навчання молоді — справа великої державної ваги. І ті, кому доручили її, повинні завжди пам'ятати про це.

В. КУШКА,
директор Витязівської
заочної середньої
школи.

За партами — 800 робітників

У НОВО-ГЕОРГІЙСЬКОМУ районі працює чотири школи робітничої молоді та дев'ять класів сільської молоді. В них підвищують свої знання понад 800 молодих виробничників. Стала десятикласником комсомольці іванівського колгоспу імені Леніна, Анаголій Зайцев, Іван Покопий, Микола Круляк. Колективно вчать шугатури з бригади Надії Колісник (будівельне управління № 4). Сіли за парту капітан річкового катера Анаголій Захаров і бригадир колективу комуністичної праці меблевої фабрики Олександр Філошенко.

М. ДЕЛЯТИНСЬКИЙ,

— Щось мало хто з вас вчиться на «чотири» і «п'ять».

Коли розповіли про це в класі, декому соромно стало перед новими друзями. Адже так хотілося бути схожими на старших, в яких вони бачили свій ідеал. І не випадково, коли після одного з відвідувань заводу в загоновій стінгазеті «Юний патріот» з'явилася велика замітка «Будемо такими, як Володимир Вечірко».

Успішність в загоні помітно поліпшилась. У квітні йому було присвоєно звання «Супутник семиріччя». Заводські друзі надіслали піонерам сердечне поздоровлення.

Водночас і робітники розуміють, що вони служать прикладом для учнів. Це підвищує їх відповідальність за робітничу честь. Справді, що було б, якби бригада допускала брак, і піонери дізналися про нього? Усі дівки в їхніх очах були б виправдані.

Дружба і змагання піонерського загону «Супутника семиріччя» з бригадою комуністичної праці триває.

А. Я. РОЗЕНБЕРГ,
класний керівник 8-го
«б» класу.

В ГАЗЕТІ «Молодий комунар» за 26 серпня була опублікована кореспонденція П. Білякова «В тенетах мракобієся». Багатьох схвилювала доля Валентини Застьоби з села Воронцівки, Новгородківського району, яку п'ятидесятники позбавили радості життя, привичли дуритися людей. Читачі в своїх листах висловлюють обурення тим, що в наш прекрасний час облудними методами сектантам ще іноді вдається затягнути в свої тенета деякого з молодих людей.

Автори листів ставлять питання: а чому ж товариші, комсомольці в таких випадках залишаються осторонь? Чому байдуже спостерігають, як юнаки чи дівчини відривають від колективу, позбавляють радості життя? Адже коли вчасно подати міцну руку товариської допомоги людині, яка не може посправжньому оцінити наше, радянське життя і починає уповати на «рай небесний», то сектантам не вдається здійснити свої брудні заміри.

Сьогодні ми публікуємо листи-відгуки наших читачів.

Де ж були друзі?

Важко навіть уявити, як могла Валентина стати на бік сектантів. Хіба можна вірити в релігійні віровчення в наш час, коли людина, розщепивши атом, здобула туку велику силу над природою?

Скільки разів радянським вченим вдавалося оживляти людей! Ось і недавно газети повідомили про те, що лікар Павло Абрамян разом з колективом медпрацівників цільного радгоспу «Дрєславський» повернув до життя тракториста Володимира Харіна, який замерзав у степу. Протягом п'яти годин перебування в лікарні у потерпілого не відчувався пульс, було відсутнє дихання. І все ж таки смерть відступила. Її подолали прості радянські люди. Хіба це не триумф розуму над облудним твердженням релігії про «божу всевладність»?

В тенетах провідів потрапила дівчина. Хто ж у цьому винен? Батьки, які не зуміли відстояти дочку: вчителі, бо вони прогледіли і не вказали дівчині правильний шлях в житті. Але чи не найбільша вина друзів, комсомольців. Без боротьби віддали вони свою ровесницю мракобієсам, а ті позбавили її радості, отруїли душу. Чи можна простити таке?

Комсомольці села Воронцівки! Потурбуйтеся ж про те, щоб Валентина читала не псалми, а нашу, радянську літературу, забула дорогу в молитовний дім.

Нехай зносу радість засяє на обличчі дівчини!

В. ЛАНОВСЬКИЙ,
юноcker.

с. Мала Вільшанка,
Вільшанського району.

Школа агітаторів

В управлінні механізації будівництва поряд з гуртками по вивченню історії КПРС створена школа агітаторів, в якій будуть вчитися комсомольські активісти разом з комуністами. На перше заняття прибули всі слухачі. Пропагандист Г. Макозський ознайомив присутніх з програмою. Протягом учбового року слухачі вивчатимуть питання міжнародної політики, продуктивності праці, собівартості продукції і т. д. Кожного зацікавить і така тема: «Як агітатор повинен працювати з людьми».

В. ЛЕБЕДКІН,
заступник секретаря
комітету комсомолу
«Кременчукгесбуду».

Одні вчать, інші вичікують

У нашому колгоспі є до 60 чоловік, які з певних причин не змогли у свій час здобути середню освіту. Та зараз вони можуть продовжити своє навчання при консультативному пункті районної заочної середньої школи, який працює в селі Зеленому вже другий рік. Тут навчається до 30 юнаків і дівчат.

Вчителі Зеленовської середньої школи прагнуть залучити до навчання якомога більше учнів. Та при цьому іноді вони падають у байдужість і пасивність деякої частини мо-

лоді. Сумлінними, працелюбними є доярки Ольга Ковтуненко, Надія Черичанська, Тетяна Кляновська й Тамара Череватенко. Але підвищувати свою освіту вони вперто не хочуть.

Інакше зробили свинарка Поліна Череватенко та техробітниця школи Ольга Волошин. Обидві вони заміжні, але це не заважає їм відвідувати восьмий клас нашого консультативного пункту.

О. КОНСТАНТИНОВ,
завідуючий консультативним пунктом.
Компаніївський район.

Вісті з шкіл

УЧНІ Крупської восьмирічної школи, Хмельницького району, допомагають колгоспівці «Зоря комунізму» збирати картоплю. Тільки за два дні вони зібрали її з площі 4 гектари.

Ю. ЩЕРБАК.

ПІОНЕРИ та школярі Олександрійської середньої школи № 1 вже зібрали понад 17 тонн металевого лому. У змаганні класів перше місце зайняв 7 «б», друге — 9 клас і третє — 6 «а».

Л. ОМЕЛЬЧЕНКО,
старша піонервожата.

СТАРШОКЛАСНИКИ Червоноверської середньої школи, Компаніївського району, збирають

прожай кукурудзи на полях місцевого колгоспу імені Кірова. Попереду — комсомольці. Переважно це ті, хто і вчиться добре: Таїса Ткаченко, Валентина Лозова, Віктор Павленко, Іван Гук та інші.

В. РЯБОВ,
учень.

ВАСИНСЬКІ школярі — постійні помічники колгоспу «Перемога». Ось і цієї осені старшокласники допомогли зібрати врожай цукрових буряків, а учні молодших класів збирали кавуну та помідори. Зараз юні шефи збирають кукурудзу на ділянках, які закріплені за школою.

В. МАР'ЄНКО.

Новопраський район.

Читачі
продовжують розмову

Чекаю відповіді

Дорога Валентино! Прочитала в газеті статтю «В тенетах мракобієся», і дуже боляче стало мені. Шкода твоїх дівочих літ. Правду кажучи, не розумію, чому удвох із сестрою Поліною ви не любите людей, які живуть поруч, які працюють для загального добра? Ви ж молоді, а калічте своє життя. Вас одурманили, і зараз ви не хочете розуміти, що життя дається лише один раз і його треба прожити змістовно, радісно, з користю для людей. Хіба може бути посправжньому щасливою людина, яка замикатиметься в собі, не знає радості творчої праці, не має щирих, надійних друзів? Ви ж обкрадаєте себе, марно сподіваючись добре прожити «на тому світі», якого не існує.

Я на два роки молодша за Вас, Валу. Працюю телятницею і дуже задоволена своєю роботою. Люблю увечері з подружками піти до клубу на танці, або в кіно. Часто й сама виступаю в концертах.

У нашій сім'ї було шестеро дітей. Один з братів довгий час ходив до секти баптистів. Та, нарешті, зрозумів, що все це обман, неправда. Порвав відносини з баптистами. Така ж доля і сестри: спочатку вірила у потойбічне життя, у вигаданого бога, але згодом твердо вирішила, що більше в секту не піде. Хіба в наш час, в час нечуваних наукових подвигів і технічних звершень, можна вірити в існування бога? Невже Вас не може перевиновити чудесне радянське життя, яке краще за кожний роком?

У 1959 році я вступила в комсомол. Це повнокровнішим стало моє життя, я почуваю поряд лікоть справжніх товаришів. У Вас, мабуть, немає хороших подруг, інакше вони не дали б Вас на поталу сектантам.

Щиро сподіваюся, що ми станемо хорошими друзями. Напишіть відповідь, я чекаю з нетерпінням.

Катя МУСИЄНКО.

с. Червона Слобода,
Бобринецького району.

ЇХ СЛОВО— МІЦНЕ

На обласній нараді кукурудзозоводів члени виробничої бригади Ново-Миргородської середньої школи дали слово виростити по 65 центнерів кукурудзи в зерні з кожного гектара закріпленої ділянки.

Юні кукурудзозоводи — господарі свого слова. Кожен з тридцяти гектарів шкільної ділянки видав по 76 центнерів.

Такий врожай — результат того, що учні вивезли взимку на кожен гектар по 15 тонн перегною, відібрали на насіння найкращі качани, перевірили його на схожість, підсадили у ґрунт, ретельно прорвали рослини в рядах.

В період збиральних робіт перше місце завойовував шостий клас. Йому присуджено перехідний Червоний вимпел.

М. СОСНА,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара»

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
14 жовтня 1960 р. 3 стор.

ХАБАРОВСЬКИЙ КРАЙ. Два роки тому, закінчивши середню школу, Раїса Север прийшла по комсомольській путівці на будівництво міста Амурська. Працюючи на будові штукатуром, вона відмінно справляється з різними комсомольськими дорученнями. Робітники вибрали Раїсу Север на нову роботу — старшою піонервожатою першої Амурської середньої школи.
З віднесенням вступила дівчина за виконану роботу серед дітей будівельників. З перших днів школярі полюбили нову вождю. Жваво і цікаво буде Раїса Федорівна піонерську роботу. В класах з'явилися тимурівські команди, піонери збирають металолом, допомагають на будівництві. Вся піонерська дружина бере участь в піонерській дворічці «Піонер — Батьківщині» на честь 40-річчя піонерської організації імені В. І. Леніна.
На знімку: старша піонервожата Раїса Федорівна Север серед піонерів 4-го класу «В».

Фото М. СУРОВЦЕВА. (Фотохроніка ТАРС).

Друг піонерів — сім'я робітнича

НА подвір'ї Кіровоградського агрегатного заводу з'явилася велика група школярів. Вони пройшли до інструментального цеху і були зустрінуті тут, як давні знайомі.

— О, ви вже підросли! — радісно привітав їх бригадир колективу комуністичної праці П. П. Прошкін. — Та всі такі засмагли!..

— Після літа... — посміхаються у відповідь гості.

...Цікавим було літо у семикласників, нині учнів 8-го класу, Кіровоградської середньої школи № 7. Зоя Лисак відпочивала в республіканському таборі юних натуралістів. В таборах побували Семен Ішкін та Слава Степанов, а Саша Страшний взяв участь у кількох туристських походах.

— А що у вас нового? — поспішався запитання учнів.

Настала черга розповідати робітникам: про здобуту першість заводу в змаганні підприємств Черкаського раднархозу, про нових ударників комуністичної праці в їхньому цеху, про те, що старий знайомий загоно Володимир Вечірко став студентом Одеського політехнічного інституту, та хіба перелічиш відразу всі новини.

Як цікаво і приємно дітям бувати у заводських друзів! А дружба ця має свою історію.

Якось піонери 7-го «б» класу прийшли на агрегатний завод. Приглушений шум верстатів, квіти між ними, впевнені рухи робітників — все це викликало у дітей шире захоплення. Ось вони зупинились біля фрезерувальниці Таїси Каншур.

— Та це ж наша сусід-

ка! — вигукнув з гордістю Слава Степанов.

Коли поверталися назад, хтось звернув увагу на стенд «З фотоапаратом по заводу».

— Ось до кого треба бігти, — сказав один з хлопчиків, показуючи на фотографію в центрі стенду. Висока молода людина стояла біля верстата. Внизу підпис: «Фрезерувальник».

Петро Прошкін виконує норми виробітку на 240—250 процентів. Він очолює бригаду комуністичної праці інструментального цеху».

Після першого знайомства бригада П. Прошкіна запросила піонерів приходити в гості й надалі.

До нової зустрічі готувалися заздалегідь. Розучили танці, пісні, вірші, підібрали власні малюнки, фотографії.

У призначений день святково одягнені піонери з'явилися в цеху. Під час обідньої перерви провели урочисту лінійку, на якій розповіли друзям про діла загоно, про свої мрії. Бурхливими оплесками нагороджували робітники кожний виступ класної художньої самодіяльності.

Потім піонери слухали розповідь про життя бригади. Вони дізналися, що всі робітники також вчать. Бригадир запропонував почати змагання за дружний і повноцінніший колектив.

Відтоді через кожні два тижні загін пише рапорт бригаді. Нікому не хотілося поганою характеристикою.

Одного разу П. Прошкін, уважно прочитавши піонерський звіт, докрийливо сказав:

Сторож

ЗАКІНЧИВСЯ фінал першості області по футболу. Без поразок, як в попередніх іграх, так і в фіналі провела змагання олександрійська команда «Авангард», яка стала володарем призу і завоювала почесне звання чемпіона області за 1960 рік.

Хорошу технічну підготовку показали футболісти Гайворонського «Авангарду» (Завалівський графітовий комбінат). Колектив зіграв вничю із знам'янським «Локмотивом» (2:2), виграв у команди «Спартак» м. Кіровограда (2:1), програв олександрійцям (7:0) і зайняв друге місце.

У призову трійку ввійшла також ново-георгіївська команда «Авангард».

Наступні місця розподілилися так: на четвертому — «Спартак» (м. Кіровоград), на п'ятому — «Колгоспник» (м. Долинська), на шостому — «Локмотив» (м. Знамянка).

Олександрійський «Авангард» здобув право зустрітися у перехідних змаганнях з командою майстрів класу «Б» — «Зірка», якщо останні по закінченню розіграшу першості Радянського Союзу серед команд майстрів класу «Б» займуть четверте або нижче місце в турнірній таблиці.

В. ГАЛЕНКО.

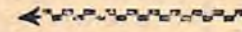
На знімку: команда «Авангард» м. Олександрії.
Фото В. Ковпака.

Перемогли кіровоградські спортсмени

П'ять чоловічих команд взяло участь у змаганнях на першість обласної ради товариства «Динамо» з волейболу. У фінальному матчі зустрілися спортсмени Кіровоградського колективу фізкультури, де головою ради колективу т. Стеценко, і Олександрійського колективу (голова т. Маковський). Напружений поєдинок закінчився перемогою кіровоградців.

Л. ПАВЛЮЧЕНКО.

Фінальні змагання обласної спартакіади

Кілька днів тривали фінальні змагання першої обласної спартакіади колективів фізкультури з важкої атлетики, спортивної гімнастики, класичної і вільної боротьби. Їх учасники продемонстрували зростаючу майстерність.

ШТАНГІСТИ ШТУРМУЮТЬ РЕКОРДИ

Шістьма новими рекордами області відзначили фінальні змагання важкої атлетики. Хороший початок зробив представник товариства «Колгоспник» Леонід Тесьля. На перших спортивних іграх сільськогосподарської України він штовхнув штангу вагою 100 кілограмів, встановивши обласний рекорд для атлетів найлегшої ваги. На цей раз Л. Тесьля попросив поставити на штангу 102,5 кілограма і впевнено взяв цю вагу.

В сумі трибор'я (жим, поштовх і ривок) Тесьля набрав 247,5 кілограма, що також на 2,5 кілограма перевищує рекорд кіровоградчини.

Автором ще двох нових рекордів став також сільський спортсмен Микола Рудченко (середня вага). Він вжив 105 кілограмів, а в сумі трибор'я набрав 340 кілограмів.

Порядував глядачів новим досягненням штангіст напівлегкої ваги авангардівець Володимир Баранов. Він ривком штовхнув вагу 87,5 кілограма, що на 2,5 кілограма більше минулорічного результату, показаного ним же.

107,5 кілограма вжив спортсмен напівважкої ваги Олег Богданов («Авангард»), перевищивши на 7,5 кілограма обласний рекорд в'ятірської давності.

В інших вагових категоріях переможцями стали члени

команди Кіровоградського Будинку офіцерів Григорій Царан, Анастолій Дашевський і Олександр Довбенко.

В командному заліку на першому місці штангісти Кіровоградського Будинку офіцерів, на другому — товариство «Колгоспник», на третьому — «Авангард».

Боротьба між представниками сільськогосподарської і профспілкового товариства проходила з перемінним успіхом. Якщо в перший день змагань команда товариства «Колгоспник» і «Авангард», поза конкурсом виступало кілька спортсменів Кіровоградського Будинку офіцерів і товариства «Буревісник».

Боротьба між представниками сільськогосподарської і профспілкового товариства проходила з перемінним успіхом. Якщо в перший день змагань команда товариства «Колгоспник» і «Авангард», поза конкурсом виступало кілька спортсменів Кіровоградського Будинку офіцерів і товариства «Буревісник».

Найбільш успішно виступили серед учасників змагань за програмою першого розряду представники «Буревісника» Едуард Недай і Валентин Ніколаєвський та авангардівці Раїса Лопатинська і Ніла Небогатова.

У комплексі першість завоювали гімнасти «Буревісника», на другому місці — авангардівці, на третьому — команда «Трудових резервів».

У комплексі першість завоювали гімнасти «Буревісника», на другому місці — авангардівці, на третьому — команда «Трудових резервів».

У комплексі першість завоювали гімнасти «Буревісника», на другому місці — авангардівці, на третьому — команда «Трудових резервів».

ХОРОШІ РЕЗУЛЬТАТИ

В Харкові закінчився фінал республіканських легкоатлетичних змагань. На 500-метрових гаревих доріжках кіровоградські спортсмени, особливо дівацата, показали високі результати. Люба Іванченко пробігла дистанцію за 1 хв. 25,6 сек. Лише на 7 секунд відстала від своєї землячки Світлана Петрова.

З хорощим часом закінчили біг на один кілометр Леонід Колотієнко, Віктор Шевченко, Майя Дидич, Та-

мара Сухачова. У восьмикілометровому старті новогорішівські спортсмени Іван Мірошниченко і Григорій Майойло забезпечили команді друге місце.

В загальнокомандному заліку спортсмени збірної команди Кіровоградщини посіли сьоме місце з 24.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ.

МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС СТУДЕНТІВ

8 жовтня в столиці Іраку Багдаді відкрився VI конгрес Міжнародної спілки студентів, що об'єднує 3 мільйони 800 тисяч членів. У роботі з'їзду беруть участь делегати 75 країн, у тому числі Радянського Союзу, а також посланці нових республік африканського континенту.

Цей студентський форум зібрався для того, щоб обговорити питання єдності студентів усіх країн у боротьбі за зміцнення миру, за поліпшення соціального і культурного становища учнівської молоді. Важливе місце в роботі з'їзду займає питання про посилення боротьби студентів і всієї молоді пригноблених країн проти панування імперіалістів, за надання незалежності всім колоніальним народам. Делегати, які виступають на з'їзді, заявляють про свою рішучість боротися за досягнення цих цілей. Під склепінням одного з найбільших багдадських кінотеатрів «Аль-Хаям», де відбувається конгрес, багата мовою звучать заклики до миру, дружби, розброєння, свободи.

Першим на денному засіданні 10 жовтня виступив делегат Єгипта — Леоне — далекої африканської країни, яка перебуває під колоніальним пануванням. Він засудив колоніальну політику Англії. 50 років англійського хозяйнування в нашій країні, сказав він, принесли народові Єгипта Леоне злидні і відсталість.

Під бурхливими оплесками присутніх на трибуні конгресу піднімається глава радянської делегації секретар ЦК ВЛКСМ М. І. Журавльова. Вона передає привіт учасникам конгресу від імені 2 мільйонного радянського студентства. За дорученням

радянських студентів, говорить М. І. Журавльова, мені хотілося б також передати палкий братерський привіт славному студентству Іраку і подякувати нашим іракським друзям за їх теплу гостинність.

Спійнявшись на зовнішній політиці СРСР М. І. Журавльова підкреслила палке прагнення радянського народу і Радянського уряду до миру, до спокійного і щасливого життя на землі.

Що ж до радянського студентства, то воно «повніш» підтримує пропозиції Радянського уряду про загальне і повне розброєння, висунуті главою нашого уряду М. С. Хрущовим на сесії Генеральної Асамблеї ООН.

М. І. Журавльова рішуче засудила колоніалізм та імперіалізм — ненавистних ворогів усього людства.

Радянська делегатка закінчила свій виступ закликом до зміцнення солідарності і дружби студентів в усьому світі.

На вечірньому засіданні VI конгресу Міжнародної спілки студентів першим бере слово делегат Еквадору. В своїй промові він піддає критиці панування американського імперіалізму в латиноамериканських країнах.

Бурхливими оплесками зустрічають делегати конгресу появу на трибуні делегата героїчного кубинського народу. У своїй схвильованій промові він розповідає про перемогу кубинського народу в його боротьбі за незалежність.

Кубинський делегат засудив негідні дії керівництва ООН. «Ми не можемо вірити в таку організацію, якою керують імперіалісти, до якої не приймають Народний Китай, але тримають

них» мізансцен, і в ритмі. Проте, поставивши перед творчим складом театру правильне завдання, К. Параконьєв не завжди до кінця послідовний. І тоді в загальному цілісну тканину вистави вплітаються абсолютно чужі їй елементи водевілю (епізод удаваного сердечного пристулу вдовина генерала Олени Прохорівни в другій картині, сцена гадання в шостій картині). В цьому є і вина акторів, які не завжди йдуть за режисером. Саме тоді розкриття характерів у виставі «Сержант міліції» в грі деяких виконавців підмінюється обіграванням тієї ж іншої окремої риси з допомогою суттєво-зовнішніх прийомів.

Так, наприклад, під час дуже значної розмови майора Григор'єва з простим сибірським хлопцем Северцем, якого пограбували в Москві, лейтенант Гусеницин раптом починає підкреслено займатися своїм туалетом: освіжає себе одяком, виймає дзеркальце і т. д. В результаті важливого діалогу, відсутній нехитрим трюком, зовсім не сприймається.

У виставі зайняті поодвіні артисти театру. Кожний з них по-своєму підходить до драматичного матеріалу. Одні наділяють своїх героїв лише зовнішньою характеристикою («каждо детектив!»), інші прагнуть до більш глибокої розробки характеру («каждо психологічна драма!»).

Роль Миколи Захарова виконує І. Кас'ян. У перших картинах вистави йому вдалося створити досить переконливий образ. Його герой — мужик, чесна, принципова людина. Але в ряді наступних сцен артист грає так, що замість чітких ліній образу ми бачимо тільки пунктир. У І. Кас'яна помітно зовсім непотрібне тяжіння до «середнього» тону, побоявання сильних почуттів, різко виразних фарб.

С. Мартинова, навпаки, надзвичайно душевна в ролі Наташі. Особливо вдало проводить артистка фінальну сцену вистави, в якій блискуче поєднує ліризм і драматизм.

Прозорливу мудрість майора міліції Григор'єва, цілісність його природи, цікаво втілює на сцені Г. Семенов. Насамперед, артист вдало передає душевну силу свого героя. Вона в осянці, впевненому спокої жести, повільній мові, коли кожне слово зважено, продумано і сказано від чистої серця. Григор'єв — Семенов здається завжди рівним, але в цій рівності є своя внутрішня логіка.

Колоритно, з великим гумором виконує роль сержанта Зайчика артист В. Васильєв. У грі В. Васильєва поряд з точною розробкою зовнішньої характеристики відчувається емоційний підтекст. Його герою активно реагує на те, що відбувається, нічого не робить в'яло, без душі.

В гостро сатиричній манері грає І. Савицький лейтенанта Гусеницину — самовпевненого і нахабного неуча. Лише в двох епізодах з'являється Савицький, але образ, створений ним, франкістську Іспанію, яка захищає імперіалістичні інтереси в Конго й Алжирі.

На засіданні виступили також делегати КНДР і Цейлону. Наприкінці було зачитано вітальну телеграму на адресу учасників конгресу від відомого вченого і громадського діяча КНР Го Можо.

пластично виразний і внутрішньо наповнений, надовго запам'ятовується.

Не зовсім вдале враження справляє В. Ковтун в ролі професорського сина Віктора. Схоже на те, що виконавець відмовився від спроби розкрити характер цього дармоїда. Віктор — Ковтун є лише поганою копією трафаретного стиляги. Жодна фраза артиста не підкріплена підтекстом. Образ будується головним чином на позуванні і награванні. А коли все таки потрібно хоч якось передати стан і внутрішні почуття свого героя, В. Ковтун пускає вхід штампованих прийомів. Віктор здивований — у артиста падає з рук альбом, Віктор наляканий — падає з рота цигарка.

Вірно знайшла «зерно» образу Олени Прохорівни С. Теплицька. Махрова обивателька, ця вдова генерала хитра і розумна. Однак, на наш погляд, артистка використала не всі можливості драматургічного матеріалу. Була клаватура, на якій С. Теплицька мало змогу зіграти нову мелодію. Але артистка, мабуть, не зуміла прочитати нот. Тому образ вийшов в одну фарбу, на одній інтонації.

Виразне втілення дістав образ рецидивіста Князя у виконанні Д. Бурцева. Артист наділяє його різноманітними, інколи прямо протилежними рисами: м'якість і несподівана злість, культурні манери і грубість. У результаті передає вишукані сильні, сміливі риси.

Можна сперечатися з приводу трактування М. Стороженком ролі помічника Князя — Толіка у четвертій картині. Артист не зовсім переконливо передає драму людини, яка поступово починає прокидатися від свого тяжкого сну, назва якому — злочиство. Здається, що М. Стороженко не до кінця усвідомлює стан свого героя, не розуміє, яким його грати: р'яним, чи ні. Зате в сцені у слідчого гра М. Стороженка не викликає ніяких заперечень.

Артисту О. Гонтарю, який в цілому вірно трактує роль Северцева, потрібно поради дати не грати «сибиряка». Ми маємо на увазі навмисно роблену ходу перевальцем, розмахистість рухів.

Н. Аколова знайшла цікаву зовнішню характеристику в ролі циганки. Хотілося б тільки поради виконавиці позбавитися деякої прямолінійності гри у шостій картині.

Художнє оформлення вистави, виконане В. Єременком, зроблене з великою вишуканістю, але переобтяжене деталями. Так, викликає заперечення оформлення квартири Олени Прохорівни. Тут відчувається явна різноманітність.

Д. Білоус написав емоційну, мелодичну музику, що допомагає сприйняттю вистави.

І все ж, підводячи підсумки, зауважимо, що «Сержант міліції» не та п'єса, яку чекає наш сучасник. Потрібно, щоб в турботах про виконання фінансового плану, колектив пам'ятав і про художню якість творів, про ясність втілення їх на сцені. Ось тоді і будуть народжуватися вистави, які даруватимуть радість і естетичну насолоду трудящим, а також рухатимуть вперед наше театральне мистецтво цілому.

М. БАРСЬКИЙ.

Редантор П. МАРЧЕНКО.